Stichting: Médico para Milange Tel: 038 7507880
(dokter voor Milange) Mob: 06 26198830
Otterbeek 87
8064 JK Zwartsluis KvK: 53740866
www.stichtingmpm.nl aljanhor@live.nl
ANBI gecertificeerd. NL38RABO0166192090

Zwartsluis, december 2021

Bericht voor geïnteresseerden van de Stichting MpM

In augustus 2021 stuurden we een nieuwsbrief aan de sponsoren van stichting MpM.
Met deze brief willen we graag wat meer informatie verstrekken aan MpM-geïnteresseerden.

Waarom ondersteunt MpM een aantal studenten in de medische sector in Mozambique?

De gezondheidszorg in Mozambique staat niet op een erg hoog plan.
Hiervoor zijn diverse oorzaken aan te geven. Deze duiding is geen officiële mening, maar een interpretatie van particulieren die een aantal jaren met de gezondheidszorg in Mozambique hebben samen gewerkt. De voorzitter van stichting MpM is één van hen. Hij heeft vier jaar samen gewerkt met overheidsinstanties met de bouw van klinieken.
Na zijn terugkomst naar Nederland werd door de stichting een tropenarts uitgezonden. Ook hij heeft veel ervaring opgedaan. Deze ervaringen hebben geleid tot de wijze van aanpak van dit moment.
Om de situatie enigszins te begrijpen is het nodig iets meer over de cultuur van het land te weten. Na een burgeroorlog van ruim 20 jaar kwam er in 1992 een periode van opbouw. Materieel werd dit vaak ondersteund door buitenlandse organisaties. Er werden ziekenhuizen gebouwd en kliniekjes voor de eerstelijns zorg in de buitengebieden.
Voor de personeelsbezetting van deze voorzieningen werden opleidingen gesticht door overheid en particulieren.
In de maatschappij werd een tweedeling zichtbaar. Een groot deel van de bevolking moet in haar eigen levensonderhoud voorzien, omdat er slechts zeer weinig betaalde banen zijn. Veel mensen leven alleen van hetgeen het land opbrengt. De jonge mensen die zich een opleiding kunnen permitteren komen grotendeels uit gezinnen die een redelijk financieel inkomen hebben. In het algemeen heeft deze bevolkingsgroep helaas weinig op met het arme bevolkingsdeel wat moet leven van de opbrengst van het land. Dit heeft dan weer tot gevolg dat in de gezondheidszorg weinig aandacht, weinig empathie is voor het arme bevolkingsdeel. Dit is een algemeen beeld. Gelukkig zijn er ook uitzonderingen.
Binnen de kerkgemeenschap wordt deze geringschatting van de armen sterk ervaren, waarom de kerk dan ook zoekt naar praktische oplossingen.
In eerste instantie is daarom een Nederlandse arts naar Mozambique uitgezonden die als vrijwilliger werkte in het ziekenhuis en in de eerstelijns zorg in de regio.

Dit is echter niet erg duurzaam gebleken. De Nederlandse arts heeft in de vier jaar van zijn aanwezigheid fantastisch werk gedaan. Na zijn vertrek bleek het niet direct mogelijk een nieuwe arts uit te zenden. De door de uitgezonden arts opgebouwde zorg zakte vrijwel onmiddellijk in elkaar en kwam de kwaliteit van de zorg weer op het oude niveau. In overleg met de vragende kerkorganisatie is toen gezocht naar een meer duurzame aanpak. Besloten is toen om gemotiveerde jongelui die geen financiële middelen hebben om een opleiding te bekostigen, maar die wel de drive en de passie hebben om goede zorg te willen genereren, zodanig te ondersteunen dat zij een duurzame bijdrage kunnen leveren aan de zorg.
De stichting heeft deze vorm van werken nu toegepast sinds 2018.
De eerste resultaten waren er in oktober/november 2021 toe twee studenten die een verpleegkunde opleiding hebben gevolgd hun diploma kregen.
Onderstaand een korte introductie van onze studenten.

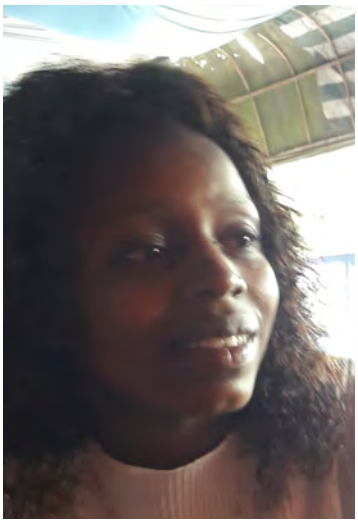

Dit is Raquel Teixeira.
Raquel studeert voor arts aan een particuliere universiteit in Nampula. Ze komt uit een gezin van een vader met drie begaafde kinderen en een pleegkind. De vader heeft een redelijk doch bescheiden inkomen. De oudste is een zoon. De vader kon de zoon naar de universiteit laten gaan, terwijl de dochters en de pleegdochter naar de middelbare school gingen. Raquel was zeer gemotiveerd om voor arts te studeren, maar dit kon het gezin niet opbrengen. Ook de tweede dochter en de pleegdochter willen graag studeren, maar zullen moeten wachten tot de zoon zijn studie heeft afgerond. Raquel doet het bijzonder goed en zal in januari 2022 aan haar vierde jaar beginnen. Ze hoopt in 2014 of 2025 haar studie af te ronden.
De particuliere universiteit is gesticht door een Portugees, en heeft een hoge kwaliteit in vergelijking met de overheidsuniversiteit. Op de overheidsuniversiteit wordt iedereen die een goede vooropleiding heeft toegelaten, met het gevolg dat het eerste jaar een afvalrace is

en ook in het tweede jaar nog veel studenten afhaken. De particuliere universiteit heeft een beperkt toelatingsbeleid waardoor de slagingskans vele malen groter is.Raquel is het hele jaar intern in de universiteit. De vestigingsplaats ligt op ca 800 km. Van haar ouderlijk huis. Familiebezoek is beperkt tot één of twee maal per jaar.

Dit is Domingas Joaquim. Op de rechter foto samen met Sète Pedro.
Domingas komt ook uit een één-ouder gezin. Haar moeder werkt als schoonmaker in het ziekenhuis en komt rond met een zeer bescheiden inkomen en een stukje grond waar wat mais en tomaten worden verbouwd. Domingas is zeer begaafd en eveneens gedreven om in de gezondheidszorg te gaan werken. Gezien haar cpaciteiten wilden we haar naar de universiteit laten gaan, maar ze heeft zelf gekozen om eerst de verpleegstersopleiding te doen. Eind oktober van dit jaar heeft ze haar studie als verpleegster met bijzonder goed resultaat afgerond. Ze was de beste van de school. Bij de uitreiking van de diploma's was haar moeder als enige uitgenodigd vanwege de bijzondere prestaties van deze jonge vrouw. Gezien haar kwaliteiten en resultaten tot nu toe hebbenwe als stichting opnieuw aangeboden naar de universiteit te gaan om arts te worden. Dat aanbod heeft ze nu met groot ebnthousiasme geaccepteerd. Met ingang van februasi 2022 begint ze aan de universiteit in Beira. Dit is dezelfde particuliere universiteit als die in Nampula.

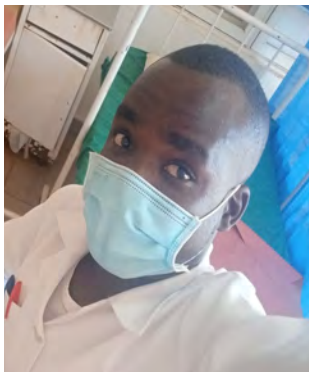

Sète Pedro heeft aan de zelfde verpleegopleiding gestudeerd als Domingas en heeft zijn studie ook in oktober 2021 aferond. Sète is een weesjongen die in het één-ouder gezin van zijn tante is opgegroeid. Ook hij wilde na zijn middelbare school graag verder leren. In eerste instantie klopte hij aan bij de kerk, maar die kon hem niet helpen. Vanwege zijn enthousiasme en zijn gaven en mentaliteit hebben we als stichting hem een kans gegeven die hij volledig heeft waar gemaakt. Op dit moment werkt Sète als vrijwilliger in het ziekenhuis van Milange. Er wordt gezocht naar een mogelijkheid om hem in dienst te krijgen bij dit ziekenhuis, hetgeen een reële optie is.

Onze vierde studente is Aurora Matsinha. Zij zit ook op de verpleegopleiding in Quelimane waar ook Domingas en Sète zaten. Zij is een heel bescheiden jonge dame die toch de moed verzamelde om bij ons aan te kloppen voor de verpleegopleiding. Ook Aurora komt uit een één-ouder gezin. Ze woont als oudste dochter samen met enkele gezinsgenoten bij haar moeder. Ze heeft haar eerste jaar nu afgerond, en de resultaten maken ons als stichting erg enthousiast. Op dit moment loopt ze stage in een ziekenhuis in het zuiden van de provincie. De jonge man op de linker foto is Isaac gama. Hij is onze zaakwaarnemer in Mozambique en vervult zijn taak als vrijwilliger op zeer adequate en betrouwbare wijze.

Omdat Sète nu aan een baan begint hebben we ruimte om weer een student aan te nemen. Regelmatig komen er mensen vragen of er voor hun zoon of dochter een mogelijkheid is om aan de opleiding deel te kunnen nemen. Dat maakt kiezen niet altijd even makkelijk. We hebben nu gekozen voor een jonge vrouw uit een bijzonder gezin. Lucia Lobrino is de dochter van opnieuw een één-ouder gezin. De moeder van Lucia heeft zelf twee kinderen thuis. Omdat haar moeder een betaalde baan heeft in het lokale ziekenhuisje, heeft de familie de kinderen van twee overleden zussen ook bij haar in het gezin geplaatst.

Waarmee er in totaal 8 kinderen in dat gezin leven. De moeder is bovendien HIV positief, maar leeft op een verstandige manier en neemt op tijd haar medicijnen. Vooralsnog lijkt de ziekte zich als chronisch te manifesteren. Lucia (de foto is van twee jaar geleden) is een jonge zelfbewuste vrouw die eveneens gedreven is om een goede rol te spelen in de gezondheidszorg. Graag bieden we als stichting haar een kans om verpleegster te worden. Lucia begint haar studie in februari 2022 aan dezelfde opleiding en Quelimane.

Met het bovenstaande hopen we iets meer inzicht te hebben gegeven in het werk en de aanpak van stichting MpM.
Het verhaal is zeker niet uitputtend. Voor meer vragen staat het stichtingsbestuur zeker open. Via het email adres aljanhor@live.nl kunnen zeker vragen gesteld worden.

Zwartsluis, 09-12-2021